

הכליה והגיליוטינה

זקלן קאדו, בת ה-22, נשארה בחיים הודות לכליתו של בעלה זין לואי, שנידון למות וראשו הוטו בגיליוטינה. כמה רגעים אחרי המבצע, הוציאו את אחת ממכיליות של זין ואצו לבית החולים, כדי להרכיבה לאשתו החולה. הדבר הצליח, הפך סנסציה מדעית בתוגי הרפואה בעולם.

השיטה של העברת אבר מגוף לגוף אינה חדשה. כבר נעשו ניסיונות מאלפים מאד במשך מלחמת העולם האחרונה. אחד מהם היה, כשלעצמו, שיא — ראייתו של חייל עיור הוחזרה על ידי עינו של חייל אחר, כמה רגעים לאחר שמת מפצעיו בחזית. (תיאור המקרה הזה, שיבתו של החייל הביתה, הסיפור על אשתו, שלא זכירה אותו, מפאת צבע העינים החדשות, נתפרסם בשעתו בעיתונות אמריקה). אולם עד כה אין הנסיונות הללו ודאיים. עוד לא היה מקרה שנטיעת אבר חיוני פנימי, כגון כליה, יצליח. לפני שבועיים השיגו רופאי פריז את השיא הזה במקרה זקלן קאדו.

הכליות של זקלן חלו עוד בהיותה נערה, והיה צורך לסלק אחת מהן. מאז חייתה עם כליה אחת, עד אשר לפני כמה חדשים נפלה קרבן למחלה אינפקציונית — כליתה השנייה החלה נרקבת. הסיכויים להצלת נפשה היו אפסיים.

בעל שורר. בעלה של זקלן נתפס במעשה שוד ירצח. זין לואי הובא לדין, נידון למות, או עלה רציון במוחו של אחד הרופאים, שטיפל באשתו (היא אינה יודעת על כל פרשת בעלה, וסבורה כי הוא נסע לדרום צרפת). „נגסה לנטוע את הכליה של בעלה — הרי, בלא הכי, אין מה להפסיד“, אמר ד"ר זיגדון למנהל בית החולים בפריז. אחר ישיבת הרופאים, שהגיעו התלהבות לרציון, הוחלט להוציא לפועל את הדבר. אולם לפי החוק אסור הדבר במקרה שדנים אדם למות, מבלי שהנידון יסכים לכך. הלכו שנים מהררי פאים, בהסכמת משרד המשפטים, לנידון וסיפור לו את המעשה, זין לואי זקלן הסכים מיד. בעצם, הוא אפילו שמת שיוכל במוחו לעשות משהו למען אשתו הצעירה, שאותה נשא רק לפני שמונה חודשים. המרחק ממקום הגיליוטינה לבית החולים הוא למעלה מעשרה קילומטרים, והיה צריך לזכין את הדבר כהלכה. בו ברגע שהאיש הומת, הועבר לבית חולים בקרבת מקום. הכליה הוצאה מגופו והושמה בתוך צנצנת מיוחדת, כדי לשמור על טריותה; משם הועברה שוב, במהירות האפשרית, לבית החולים, מקום שם שכבה כבר על שלחן הניתוחים זקלן קאדו. הניתוח הצליח וכעבור כמה ימים קבעו הרופאים, כי האשה תשאר בחיים.

חיל הרגלים הצרפתי. כדור ריסק את זרועו הימנית, דבר המכביד עליו בתנועתו עד היום.

מבצע שני. עם חתימת חוזה השלום עם גרמניה במרסאי חזר זין לואי למרוקו והשתתף ב-35 קרבות נגד כוחות האמיר עבד אל-כרים במלחמת הריף. בצד הצרפתים לחמו בעבד אל-כרים שבטי הברברים, בהנהגת חאגי אל-גלאוי, הבאשא של מראקש. חברות זו עומדת עוד לעזרתו של זין, בן ה-62, הנחשב כטוב שבאנשי הצבא הצרפתי.

כאשר היה חשש כי השולטן מוחמד של מרוקו יתנגד לפטורי אנשי אל-גלאוי, נשלח מרוקו, ויעמוד על דרישותיו לעצמאות (העולם הזה 698) לא שלח זין לואי את חיילי לגיון הורים לערי מרוקו, אלא ביקש את ידידו אל-גלאוי לרכוש את אנשיו (קרוב ל-500.000 לוחמים) סביב ערי מושבם של

הפגנה זו, הודיע מפקד המשטרה כי ינקוט בצעדים חמורים, אם ארגון הנשים יפר שוב את הפקודה האוסרת תהלוכות ללא רשיון מיוחד. בענין זה אין מצרים יוצאת דופן מכלל המדינות המוסלמיות. רק תורכיה, אלבניה, פאקיסטאן סוריה ואינדונסיה העניקו שינוי זכויות לגשותיהן: „זוהי קנוניה של יהודים, נוצרים וקומוניסטים להרוס את האיסלאם.“ הכריזו במסגד אל-חורה, בקהיר, השייך סולימאן עבד, קריין הקוראן, אחרי תפילת יום ששי.

זרזוק

ריקודים ומשורקות

כדי להראות שכל הבעיה חוסלה, הוזמן הגנרל אלפונס זינאן, הנציב הצרפתי העליון במרוקו, את אנשי השלטון המקומי והתבררה

נשא הנציב ברכאת * כל הענין חוסל

הערבים. אילו פרץ משהו, היו הצרפתים, כמובן, מתערבים כדי „להחזיר את הסדר על כנו“. בארץ זו שמלחמה אורחית בין ערבייה וברבריה הפכה טבע שני, מאז בוא הצרפתים. שיטה זו של „הפרד ומשול“ היא יסוד המדיניות הקולוניאלית הצרפתית (ומצאה לה חסידים בישראל, בהגברת הניגודים בין דרוזים וערבים). היא נכשלה בסוריה, בה התאחדו העדות נגד השליט הזר, ואין ספק שברבות הימים תיכשל גם בקצה המערבי של המרחב.

* משמאל: הרוזנת דמפיר, גנרל זינאן, אשתו, מיג'ור פברו, מלגיון הזרים.

הגבוהה (הצרפתי) למסיבה גדולה בארמון הנציב ברכאת.

אלפונס זינאן נבחר לתפקיד ע"י הצרפתים בשל היותו המפקד הצרפתי הקרוב ביותר לאפריקה הצפונית; יליד בון שבסר-ניסיה, בן משפחה צרפתית קולוניאלית, הידוע את שפת תושבי אפריקה ומנהיגיה. לא פעם גלחם בהם, במלחמות האין סופיות שפרצו מדי פעם בין מורדים בדואים ומת-ישיבים צרפתים.

במלחמת העולם הראשונה היה אחד ממפקדי יחידות הברברים (תושבי דרום אפריקה הצפונית האויבים לערבים, השוכים גם ברצועת החוף בצפון) שנלחמו בשורות

המאבק לעצמאות

השבוע עמד המרחב בסימן תוצאותיה הממשיות של גל ההתנערות, שעבר עליה במשך השבועיים האחרונים. בפעם הראשונה נקבע קו פעולה חשוב מאוד על ידי טהראן, הבירה המזרחית של המרחב, במקום הקהיר.

אחרי החלטת המגילים להלאים את העשיית הנפט הפרסית — החלטה שעוררה תדהמה במערב ורוגונה רבה של האנגלים, שלא יעזו מפתח פלישה סובייטית להשתמש בכוח נגד החלטה זו — החלו מפלגות העצמאות בעיראק לדרוש את הלאמת תעשיית הנפט שם. ובמצרים את הלאמת תעלת סואץ.

בבגדאד הגיש הנציג הבריטיופוליטני בוועדה הבינלאומית, שתפקידה לפקח ולעזור להקמת המדינה הלובית (עם סאיד אידריס אל-סנוסי כמלך) תלונה נגד עמדתו העוינת של מוחמד כאמל סלים ביי, נציג מצרים בוועדה.

מצרים מתנגדת להקמת המדינה הלובית בטענה שזו תהיה נתונה להשפעת בריטניה; שכבר קיבלה הבטחה, שתוכל להמשיך בהחזקת הבסיסים הרבים, שהוקמו אחרי גרוש האיטלקים. היא רואה בנוכחות האנגלים בלוב סכנה מתמדת לעצמאות המרחב, אפילו אם יסכימו לפנות את מצרים עצמה.

מצרים

קנוניה להריסת האיסלם

ארבעה האוטובוסים נכנסו לככר עבדון הרושעת בקהיר. בהגיעם לקרבת הארמון המלכותי, נעצרו. מהם ירדו כמאה נשים בלבוש אירופי, שעמדו גבוכות עד אשר בהאצת דוריה שפיק, יושבת ראש איגוד בינת אל ניל, האגוד הלוות למען זכויות הנשים המצריות, התארגנו בתהלוכה וצעדו לעבר הכניסה לארמון.

הזקיף ליד השער, בראותו את הנשים המתקדמות, הועיק את קצין המשמר שקיבל מידי דוריה שפיק איגרת למלך פרק, כתובה באדום, המבקשה מהוד מלכותו להתערב לטובת נשי מצרים, הדרושות שינוי זכויות. הצבע האדום שבו נכתבה האיגרת היה זמן של ארבע נשים, שחתכו את ורידיהן למטרה זו.

שבוע לפני זה צעדו למעלה מאלף נשים, ובראשן דוריה שפיק, למשרדו של עלי זכי אל-עורבי באשא, יושב ראש הסנט המצרי, הן עתה בחוק להעניק זכות בחירה והיבחרות לנשי מצרים. אל-עורבי באשא נעדר ממשרדו. דוריה שפיק הרמי את השפופרת והתקשרה עמו בביתו: „אני מדברת ממשרדך. אלף נשים עומדות בחוף ודורשות את זכויותיהן הפוליטיות.“ אחרי

תשבץ מס. 61

מאוזן: (1) שחר פריצות; (5) הא לילה ורודת האצבעות; (9) מלכת היופי של הרומאים; (13) יהיר; (15) מערב; (16) ה ילד לאם; (17) נודדים; (18) פרי טרופי; (20) צנור; (21) מונח בהנהלת חשבונות; (22) שם רעות הפרות; (23) אומרת ה בתורה; (25) שגור במכתבים משרדיים; (26) עליו כתבו המצרים; (28) מחודשי ה שנה; (30) תנועות הרמוניות; (33) קבוצ בדרום; (34) מזל; (35) כלי קבול למצי רכים; (36) פרופסור לפילוסופיה; (38) מט בע סיני; (40) שמו הפרטי של במאי צרפתי מפורסם; (41) אחד הכובשים הגדו לים; (43) אחרון אחרון חביב; (44) „נשי קו... פן יאנה“ (תהלים); (46) קול צחוק; (48) מלה שגורה בתשבצים; (49) מצריה מצודת; (53) מדינאי גועני באפריקה; (54) חברת נסיעות.

מאוזן: (2) חור; (3) אותה תמונה הדבורים; (4) מאור קטן; (5) מוקף ים; (6) אינו שולט באחד מאבריו; (7) קריאת הצער; (8) מגבורות „דוד קפרסילד“; (10) ספלה הופיע ב„חידון האשים“ של העולם הזה; (11) רפס; (12) לשון הפעמון; (14) וגוס של המאה ה-12; (16) התודיה היר מה; (18) כנוי המתחרת של רויאל; (19)

		7	6	5		4	3	2	1	
12					11	10		9		8
	16				15				14	13
		20		19		18				17
		25		24	23		22			21
			29	28				27	26	
				33	32	31		30		
39	38			37	36			35		34
		43				42	41			40
	48		47			46		45		44
				52	51			50	49	
					54					53

נודד; (22) משחה לצחצוח מתכת; (24) בת פוטיפר; (27) רקב; (29) פה; (31) עץ; (32) תפקידו של שילה; (34) שחקנית שבי דית; (37) מסמר; (39) גבורת רומן של זולה; (42) שדה עשב; (45) מושב האסי רים; (47) בין יום לילה; (49) בנין בדק דוק; (50) לאן; (51) מגש; (52) כן.

פרסים לפותר תשבץ 59:
1. בלום דוד רח' בלפור 11 ת"א
2. רפאל הורביץ שד' רוטשילד ת"א
3. רבקה לוי רח' יעקב רחובות.
הודעות לפותר תשבצים:
1. לציין על המעטפה „פתרון תשבץ מס.“
2. לכתוב את שם השולח על הפתרון, ולא על המעטפה.
3. לא להכניס מכתבים למערכת במעטפה, בה נשלח פתרון תשבץ.
4. אין צורך לתלוש את התשבץ מהעמוד; אפשר להעתיק ולשלוח את הפתרון בלבד.
5. לכתוב בכתב ברור.
6. הזוכים בהגרלה יגשו למשרד, לילי נבלום 12, בשעות 9-2 לפנה"צ, ויביאו עמם תעודת זהות.
7. הזוכים בהגרלה, הגרים מחוץ לעיר, יוכלו לקבל את הפרס ע"י הדואר, אם ישלחו דמי הוצאות 80 פרוטה.